

naturligvis og halvfordærvede Sager, som ingen Grossist vilde vove at byde en udlært Købmand. Vil de Herrer f. Eks. behage at kaste et Øje paa disse Risengryn, af hvilke vi nylig har faaet et større Parti hjem. Jeg gad nok se den Brugsforening, der er i Stand til at levere en saadan Vare. Ikke sandt! Betragt kun nøje hvert enkelt Gryn. En enestaaende Kvalitet, skulde jeg mene. Lutter Fedme, ikke sandt? Skulde maaske nogle af de Herrer ønske et Par Pund til en Prøve?"

Købmand Villing havde saaledes i det sidste Par Aar hørt til Provst Tønnesens svorne Tilhængere, idet han havde indset, at med denne Mands Magt og Myndighed her i Sognet stod og faldt hans egen Eksistens. Efterretningen om Kapellanens Forlovelse havde derfor ramt ham som et Næveslag for Brystet, — han havde bogstaveligt maattet snappe efter Luft. Det stod ham øjeblikkeligt klart, at Skibberupperne hermed havde faaet højeste Trumf paa Haanden, og det varede heller ikke mange Dage, før han med Rædsel mærkede, hvorledes der nu begyndte at gaa Gæring ogsaa i det før saa standhaftige Vejlbysfolk. Forskellige spydige og nedsættende Udtalelser om Kapellanen, der i Anledning af Forlovelsen var faldne